

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet kæmper for lige muligheder og lige ret for alle uanset social status, køn, race, etnisk oprindelse, tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Ligestillingsarbejdet er med til at skabe mangfoldighed på arbejdsmarkedet og sikre, at den enkelte kan leve et liv, hvor der er plads til både arbejde, familie og fritid.

For Socialdemokratiet handler ligestillingsarbejdet om at sætte fokus på køn og forskellighed som en ressource for vores samfund. Derfor tilslutter vi os også princippet om, at ligestilling er et spørgsmål om ressourcer. Som der står i ligestillingsministerens nye redegørelse, er ligestilling en forudsætning for økonomisk vækst og velfærd, hvilket sjovt nok også var overskriften på den forhenværende ligestillingsministers redegørelse sidste år. Her er ikke ændret meget.

Kigger vi ned over redegørelsen, er der heller ikke ændret meget. Den nuværende ligestillingsminister har i sin redegørelse for 2001 og handleplan for 2002 valgt at fokusere på en lang række områder, hvor der endnu er udfordringer for ligestillingen mellem mænd og kvinder. Men kigger man på sidste års redegørelse og de initiativer, den tidligere ligestillingsminister satte i værk, er ministerens redegørelse her i dag meget en gentagelse af den lange række af initiativer, som den tidligere regering for længst har søsat.

Der er med andre ord tale om lånte fjer, hvilket understreges af, at den ligestillingsminister, vi her i år 2002 ser stå med en ambitiøs redegørelse, er den samme kvinde, som sidste år under folketingsdebatten udtalte om ligestilling i Danmark, at tilbage er der nogle små hængepartier.

Et godt eksempel er spørgsmålet om vold mod kvinder, som vi med tilfredshed har noteret os også er nævnt i dette års redegørelse som et særligt indsatsområde. Den selv samme minister stod ellers i sin egenskab af ordfører for Det Konservative Folkeparti sidste år på Folketingets talerstol og undrede sig højlydt over, at dette tema overhovedet var et emne for en ligestillingsminister. Det er godt at se, at ministeren har ændret mening på det her område. Måske er der ikke kun små hængepartier tilbage, når det gælder at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder.

Generelt kan man sige om redegørelsen, at ordene er gode nok. Desværre stemmer de handlinger, vi har set fra den nuværende regering, indtil videre ikke overens med den lange række

af smukke erklæringer, der kommer til udtryk i redegørelsen.

Flere af de indsatser, som man i handleplanen giver udtryk for at ville arbejde for og allerede er i fuld gang med at fuldføre gennem lovforslag fremsat her i Folketinget i denne samling, er i Socialdemokratiets øjne direkte skadelige for ligestillingen både for mænd og for kvinder. Dette gælder særlig i afsnittet om det kønsopdelte arbejdsmarked og ligeløn og i afsnittet om sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv.

Socialdemokratiet vil arbejde for at forbedre børns opvækstvilkår. Vi er enige i, at børnefamilier har brug for mere tid især i barnets første levetid. Vi ønsker mere tid og bedre muligheder, for at familien selv kan indrette sig. Netop derfor har vi ikke ønsket at lægge stemmer til regeringens lov om barselorlov, der begrænser den samlede orlovsperiode, forringer kvinders retssikkerhed, når det gælder varslingen af barsel til arbejdsgiveren, mindsker fædrenes ret til barsel og sparer på antallet af daginstitutionspladser i kommunerne. Denne lov rammer både kvinder og mænd på ligestillingen eller snarere sagt både mødre, fædre og børn.

Kl. 10.45

Så meget desto værre er et andet forslag, der også behandles i denne samling, og som ifølge ligestillingsministerens redegørelse i dag skulle fremme ligestillingen i Danmark. Socialdemokratiet ser det stik modsatte. Loven om at lade kommuner give tilskud til forældre, der ønsker at passe deres egne børn, vil tværtimod være en bombe under ligestillingen.

Særlig for kvinder med en kort eller ingen uddannelse, herunder en lang række kvinder med anden etnisk baggrund, vil det i fremtiden takket være ligestillingsministerens regering være en ganske lille lønforskel, der afgør, om det overhovedet kan betale sig for dem at blive hjemme, eller om det kan betale sig for dem at tage et arbejde.

En frihed til at få penge for at blive hjemme og passe sine børn vil således ikke være et reelt valg for en lang række kvinder. En dårligere integration kan følge af, at kvinder med anden etnisk baggrund tager deres børn ud af daginstitutionerne for at passe dem selv. Med dette forslag vil lavtuddannede kvinder for alvor blive sat uden for arbejdsmarkedets fællesskab og med dem deres børn.

Men værst af alt er sådan et forslag et udtryk for et syn på kvinder, der ligger langt fra Socialdemokratiets. Kvinder skal ifølge regeringen på